

[Qvist Jørgensen]

men sin forgængers lovforslag tilbage. Jeg kan ikke vide, hvorfor det ikke er sket, men jeg håber ikke, at det er en misforstået loyalitet over for hendes forgænger og over for hendes system eller hendes administration, der har medført denne ubehagelige, ja, krampagtige fastholdelse.

Ministeren kan i hvert fald ikke påstå, at hun ikke har fået reaktioner. Og lad os se lidt på disse reaktioner. Såvel i november som i december har flere politikere lagt afstand til forslaget. Af gode grunde kunne vi jo ikke være meget konkrete den 16. november 1989 alene af den grund, at den daværende sundhedsminister netop den dag udsendte lovforslaget til høring, i øvrigt med en så kort svarfrist, at det nærmer sig det helt uanstændige, især når man betænker, at en del af høringsparterne, f.eks. De Samvirkende Invalideorganisationer, Afholdsselskabernes Landsforbund, Landsforeningen Lænken osv., er præget af det folkevalgte element. Det vil sige, at der er tale om organisationer, der ikke er og heller ikke skal være gearet til strømlinede svar med timers varsel.

Men ministeren kan ikke påstå, at vi politikere ikke har reageret. Mest markant naturligvis har vi og SF markeret stor utilfredshed, men en nærlæsning af udtalelser fra øvrige alkoholpolitiske ordføreres side – og jeg tænker både på, hvad der er sagt fra denne talerstol og i medierne i øvrigt – viser, at der er en udbredt usikkerhed, og at denne usikkerhed netop går på, om det er realistisk at forvente en fornyet og intensiveret indsats under det nye mangede system, man vil etablere.

Vi er i den forbindelse naturligvis lidt spændt på De Radikales stemmeforklaring her i dag, for det er jo tydeligt, at netop det parti er søgt købt for forslaget. Prisen ser ud til at være etablering af et helt frit og selvstændigt tobaksskaderåd. Logikken i denne konstruktion ser vi meget gerne forklaret. Jeg kan i hvert fald ikke gennemskue den i øjeblikket.

I samme forbindelse vil jeg henlede opmærksomheden på høringssvarene fra henholdsvis Socialministeriet og Undervisningsministeriet. Tiden tillader ikke de lange citater, så jeg vil nøjes med at referere til de to høringssvar fra de to ministerier. Det er i hvert fald helt tydeligt, at sundhedsministeren er på kollisionskurs også i forhold til de øvrige ministerier.

Jeg synes i øvrigt, det er vigtigt, at alle, der er involveret i denne sag, tager sig tid til at gennemlæse alle høringssvarene. Jeg havde egentlig regnet med, at jeg kunne nå at citere nogle af dem. Det må jeg springe over og nøjes med at henvise til specielt Forebyggelsesrådets besvarelse og Statens Husholdningsråds besvarelse.

Lad mig slutte med at konstatere, at ministeren med sit forslag fjerner Alkohol- og Narkotikarådet inklusive sekretariat. Op gennem tiden har der været fremført kritik af Alkohol- og Narkotikarådet; jeg skal ikke skjule, at jeg selv har bidraget til den. Men det er indtrykket, at Alkohol- og Narkotikarådet specielt efter den større reorganisering for ca. 3 år siden inklusive visse personaleændringer har udviklet sig godt, rigtigt og effektivt.

Jeg påstår, at de 2,5 mio. kr., Alkohol- og Narkotikarådet bruger om året til forskellige udadrettede aktiviteter, er givet rigtig godt ud. Ministeren fjerner dette, og det kan vi ikke medvirke til.

Karen Højte Jensen (KF):

I modsætning til Socialdemokratiet er Det Konservative Folkeparti ikke imod forandringer, slet ikke den forandring, der med dette lovforslag er lagt op til, således at vi får en opprioritering af forebyggelsesindsatsen. Er vi ikke alle enige om, at vi i alt for mange år i sundhedspolitikken først og fremmest har engageret os i at helbrede sygdomme og i mindre grad har rettet indsatsen mod den forebyggende side?

Regeringen lægger vægt på at opprioritere forebyggelsen, og det er Det Konservative Folkeparti enig i. Den holdning er konkret kommet til udtryk ved, at regeringen sidste år udarbejdede og fremlagde et forebyggelsesprogram, og nu har vi så som videre opfølgning af forebyggelsesprogrammet og intentionerne bag dette fået forslaget om oprettelse af et forebyggelsespolitisk råd.

Vi mener, det er vigtigt, at vi nu får dette råd, som kan overvåge og vurdere den offentlige indsats. Det er væsentligt med en debat om prioritering og metoder, og den indsats, der skal pågå, må koordineres, bl.a. når vi skal se på, hvilke områder der skal sættes ind på, og hvad det er for mål, vi skal nå, og hvilke metoder vi skal benytte os af.

Der er behov for større helhed og samarbejde på tværs af de mange sektorer, hvis opgave det